

Sygn. akt V CSK 585/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa „I...” Sp. z o.o. Grupa [...] z siedzibą w J.
przeciwko „J...” S.A. w J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 7 lipca 2017 r., sygn. akt V ACa [...] /16,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda „I...” sp. z o.o. Grupy [...] z siedzibą w J. od wyroku Sądu Apelacyjnego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazał na istnienie istotnego zagadnienia prawnego oraz na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas w orzecznictwie niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji i będzie miało znaczenie nie tylko dla wyniku konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw.

Sformułowane przez powoda zagadnienie prawne dotyczy tego, czy wydając postanowienie o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczności kwestionowane przez strony i objęte tezą dowodową, Sąd pierwszej instancji jest uprawniony, po wydaniu przez biegłego opinii, do rozszerzenia (zmiany) na podstawie art. 240 § 1 k.p.c., tezy dowodowej na okoliczności nie kwestionowane przez strony i czy Sąd pierwszej instancji może wydać wyrok w oparciu o opinię tego biegłego wykraczającą poza pierwotną tezę, mając na względzie, że wyliczenia poprzedniego biegłego w tym zakresie nie były kwestionowane przez strony.

Wskazany problem prawny dotyczy postępowania Sądu pierwszej instancji, przy czym jest niewątpliwe, że sąd - jeżeli uzna zastrzeżenie strony za trafne - może zweryfikować swoje stanowisko wyrażone w postanowieniu dowodowym, a następnie zmienić je bądź też uchylić (art. 240 § 1 k.p.c.). Jeśli strona uznaje to postanowienie dowodowe za niezgodne z przepisami postępowania powinna zgłosić umotywowane zastrzeżenie do protokołu na podstawie art. 162 k.p.c. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2013 r., V CSK 544/12, niepubl. i z dnia 17 kwietnia 2013 r., I CSK 447/12, niepubl.). Z protokołu rozprawy z dnia 18 maja 2016 r. (k. 705 akt) nie wynika, aby obecny na niej pełnomocnik zawodowy powoda zgłosił zastrzeżenie na podstawie art. 162 k.p.c. Oznacza to niemożność kwestionowania przez powoda tego postanowienia Sądu pierwszej instancji w apelacji (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., III CZP 55/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 144), co oznacza bezprzedmiotowość rozstrzygnięcia tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy.

Skarżący powołał się także na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i nauce prawa ugruntowany jest pogląd, że przytoczona przyczyna kasacyjna to zasadność skargi widoczna od razu, bez konieczności pogłębionej analizy wywodów w niej zamieszczonych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, Nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, Nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl.; z dnia 23 listopada 2010 r., III UK 10/11, niepubl.). Występuje w przypadku kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego,

dostrzegalnego bez zagłębiania się w szczegóły sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, nie publ.). Skarżący nie wykazał tego rodzaju uchybień.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

aj

a.ł.